

РЕШЕНИЕ

№ 1924

гр. София, 22.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 20.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **6658** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК във връзка с чл. 31, ал. 8 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРДОПБГДСРСБНА).

Образувано е по жалба от С. А. Т. от [населено място] срещу решение № 2-15 от 05.06.2012г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, с което на основание чл. 26, ал. 1, т.2 и т.3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е установена принадлежност на лицето към органите по чл. 1 от закона.

Жалбоподателят твърди, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, тъй като не е установена достоверността на фактите и обстоятелствата. Позицията се на обстоятелството, че в производство по оспорване от негова страна на решение № 27 от 18.03.2008г. на КРДОПБГДСРСБНА е установено, че документ, наречен „обещание от С. А. Т., ученик в Т. Й.П.П.” е неистински, поради което не следва да се приема, че от негова страна е заявявано съгласие за сътрудничество на структурите на Държавна сигурност, както и че такова е осъществявано. Изразява искане за отмяната на оспореното решение.

Ответникът – Комисията за разкриване на документите и за обявяване на

принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (наричана по-долу Комисията), чрез процесуалния си представител юрк. Т. оспорва жалбата като неоснователна и заявява, че Комисията е приела решението си при спазване на процесуалните правила. Преценката на органа съобразно чл. 25 от ЗДРДОПБГДСРСБНА за това, дали едно лице е осъществило дейност като секретен сътрудник се прави единствено въз основа на документите, визирани в т. 3 на разпоредбата, които са неизчерпателно посочени. Посочва, че задължението на Комисията не се състои в това да изследва дали лицето е развивало активна дейност. Административният орган действа в условията на обвързана компетентност и при наличието на съответните данни за Комисията не е налице друга възможност, освен да обяви регистрирана принадлежност към органите, посочени в чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Административен съд София град, I отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С писма изх. № 37-00-0071/27.10.2011г. и изх. № 37-00-0071/17.11.2011г. на министъра на културата на Република България, до председателя на КРДОПБГДСРСБНА е изпратен списък на лицата, заемали публични длъжности от 10.11.1989г. до датата на съставяне на списъка. В приложения списък е вписан и жалбоподателя С. А. Т., на длъжност директор на Български културен институт в С. за периода 15.02.2006г. до 01.07.2009г.

По реда на чл. 29 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, на 05.06.2012г. е обявено Решение № 2-15 на КРДОПБГДСРСБНА, с което са оповестени имената на лица по чл. 3, ал.1, т. 26 от Закона – главните секретари, генералните директори, заместник генералните директори, главните директори, заместник главните директори, директорите, заместник-директорите, началниците на отдели и началниците на сектори в администрацията на изпълнителната власт. С решението, след проучване и обсъждане на наличните материали, Комисията е обявила принадлежност към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА на изброените в същото лица, между които оспорващият. За да приеме решението в тази част, Комисията е съобщила, че С. А. Т. е вербуван от ст. лейтенант С. Я. С. на 03.06.1985г., регистриран на 12.06.1985г. Осъществявал е сътрудничество в структурите на ОУ на МВР – Стара 3., отдел ДС, отделение 06, в качеството на „агент“, с псевдоним „И.“, снет е от оперативен отчет през 1988г. Документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА са: документи от ръководилия го щатен служител, рег. бланка, рег. дневник, картони – обр. 4-5бр. и обр.6, лично дело ІА-3280, протокол №5/1990г., с предложение за унищожаване на работно дело ІР-1239, доклад на МВР рег. № RB202009-001-05/01-08-І-1466/13.09.2007г.

Решението е взето на заседание на Комисията, проведено са на 05.06.2012 година, на което е отсъствал един от членовете на колективния орган. Всички присъстващи са гласували с положителен вот за установяване на принадлежността на С. А. Т. към службите на Държавна сигурност в качеството на секретен сътрудник и обявяване в публичното пространство по установения от закона ред.

До С. Т. е изпратено писмо № КИ-К-12- 9911 от 05.06.2012г., с приложено решение № 2-15/05.06.2012г. на Комисията. Писмото е получено от адресата на 06.06.2012г. Срещу така постановеното решение № 2-15/05.06.2012г. е подадена жалба от С. А. Т., с вх. № 14710 от 19.06.2012г. на Административен съд – София град.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства: списък на главните секретари, генералните директори, заместник генералните директори, главните директори, заместник главните директори, директорите, заместник-директорите, началниците на отдели и началниците на сектори в администрацията на Министерство на културата за времето от 10.11.1989г. до датата на съставяне на списъка, документи от ръководилия С. Т. щатен служител, рег. бланка, рег. дневник, картони – обр. 4-5бр. и обр.6, лично дело ІА-3280, протокол №5/1990г., с предложение за унищожаване на работно дело ІР-1239, доклад на МВР рег. № RB202009-001-05/01-08-I-1466/13.09.2007г. Приети са представените от жалбоподателя решение на Административен съд – София град по административно дело № 2688/2008г., приетата по същото дело съдебно-почеркова експертиза, писмо от Платформа за европейска памет и съвест до Министър-председателя на Република България.

По делото са приети свидетелските показания на С. Я. С., посочен в оспореното решение като щатен служител в структурите на Държавна сигурност, вербувал и ръководил жалбоподателя. Свидетелят заявява, че не е водил дело за оперативна проверка срещу С. А. Т. и не е познавал жалбоподателя към 1985г. Със С. Т. се е запознал през месец януари 2012г., когато се е явил в Софийски районен съд, във връзка със заведено от жалбоподателя дело.

При така установените факти Административен съд София – град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от АПК на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (Комисията), която по силата на чл. 29. ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Решението е прието в предвидената от закона писмена форма и има съдържанието, което по отношение обявяването на дейност като секретен сътрудник е посочено в чл. 29, ал.2, т.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, като са описани и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 от закона.

Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове, включително председател, заместник-председател и секретар - чл. 5, ал. 1 от закона. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. Видно от съдържанието на решението същото е подписано от всички осем члена на Комисията, който брой съвпада с отразения в присъствената книга на заседанието от 05.06.2012г. По делото е представено извлечение от протокол № 03 от 05.06.2012г., в което е посочено, че на заседанието присъстват осем членове на

Комисията и са посочени изчерпателно с техните имена. Присъстващите на заседанието членове на Комисията са повече от половината от всички членове, които са девет на брой. Следователно, заседанието, на което е прието оспореното решение е проведено при наличие на изискуемия кворум. По отношение на обсъждането, касаещо вземане на решение относно С. А. Т. се установява, че в протокола изрично е отразено, че от присъствалите 8 члена на Комисията всички са „за” установяване на принадлежност към бившите служби на ДС и оповестяване на информацията в публичното пространство по установения от закона ред. От последното следва, че е спазено изискването решенията да се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване.

Изложеното обосновава извод, че решението е взето от компетентен орган при необходимия кворум и мнозинство. Релевираното от жалбоподателя обстоятелство, че на КРДОПБГДСРСБНА е отказано членство в Платформа европейска памет и съвест не оказва влияние върху компетентността на Комисията, която произтича от разпоредбите на ЗДРДОПБГДСРСБНА, а също и върху валидността на нейните актове, поради което същото е неотносимо към предмета на разглеждания спор.

Обжалваният административен акт е издаден при правилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА принадлежност към органите по чл. 1 от същия закон се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА. Според разпоредбата на чл. 25 от ЗДРДОПБГДСРСБНА наличие на дейност като секретен сътрудник се установява със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Според редакцията на разпоредбата на чл. 26, ал.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, в сила към датата на постановяване на оспореното решение, установяване на принадлежност към органите по чл. 1 от закона е задължително за лица, заемали публични длъжности от 10 ноември 1989 г. до влизането в сила на ЗДРДОПБГДСРСБНА и лица, заемащи публични длъжности или извършващи публична дейност към деня на влизане в сила на ЗДРДОПБГДСРСБНА.

От анализа на цитираните законови разпоредби следва, че решението на КРДОПБГДСРСБНА ще съответства на законовите изисквания при кумулативно наличие на следните установени в специалния закон предпоставки: 1. лицето, чиято принадлежност към структурите на органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА се обявява, да принадлежи към категорията на лицата по чл. 26 ЗДРДОПБГДСРСБНА и 2. съществуване на доказателства по смисъла на чл. 25, т. 3 ЗДРДОПБГДСРСБНА, удостоверяващи наличие на дейност като секретен сътрудник на органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Жалбоподателят С. А. Т. е лице по чл. 3, ал. 1, т. 26 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, във вр. с чл. 26, ал. 1, т.3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА заемащо длъжност директор на Български културен институт в С. за периода 15.02.2006г. до 01.07.2009г. Предвид последното, установяването и обявяването на принадлежността му към органите по чл. 1, ал. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА, в случай, че са налице предпоставките за това, следва да се

извърши при условията и реда на същия закон. Не са налице пречките по чл. 30 ЗДРДОПБГДСРСБНА за публикуване на данните по отношение на оспорващия.

Спорът между страните по настоящото дело касае разрешаването на въпроса доколко законосъобразно е установена и обявена принадлежността на С. А. Т. към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА, предвид съдържащите се в административната преписка и делото доказателства, удостоверяващи наличие на дейност като секретен сътрудник по смисъла на чл. 25, т. 3 ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Съгласно чл. 24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1. Обстоятелството по чл. 24 се установява въз основа на документите, изброени в чл. 25, които са различни според вида дейност. За установяване на дейност като секретен сътрудник това са документите, посочени в чл. 25, ал.1, т. 3 от закона, а именно: собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Същите са изброени неизчерпателно. Наличието на който и да е от посочените документи установява принадлежност към органите по чл. 1 от закона. В случая са представени документи от ръководилия С. Т. щатен служител, рег. бланка, рег. дневник, картони – обр. 4-5бр. и обр.6, лично дело ІА-3280, протокол №5/1990г., с предложение за унищожаване на работно дело ІР-1239, доклад на МВР рег. № RB202009-001-05/01-08-І-1466/13.09.2007г. Изброените документи са от кръга на посочените в чл. 25, ал.1, т. 3 и съдържат данни за регистрирана принадлежност на жалбоподателя към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА и по конкретно: в качеството на секретен сътрудник под псевдоним И., ръководен от ст. лейт. С. Я. С., регистриран на 29.06.1985г. и осъществявал сътрудничество на структурите на ОУ на МВР Стара 3., отдел ДС, отделение 06. Истинността на така посочените документи не е оспорена от жалбоподателя в съдебното производство, поради което същите се ценят като достоверни от съда.

Изложеното не се променя от представената съдебно почеркова експертиза, представена по адм.д. № 3688, по описа на АССГ за 2008г. Експертизата не е назначена и приета в настоящото съдебно производство, поради което не може да се приеме за доказателствено средство. Заключение на съдебно почерковата експертиза установява неистинността на документ, който не е посочен като източник на информация в оспореното решение, с оглед на което резултатите ѝ са неотносими към разглеждания по делото спор.

Показанията на свидетеля С. С. също не променят извода за наличието на данни за регистрирана принадлежност на С. А. Т. към структурите на бившата Държавна сигурност. В правомощията на КРДОПБГДСРСБНА не е включено изследване на въпроса за ефективно осъществявана дейност и изобщо за наличието на реално сътрудничество на органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. При наличие на документи, съставени на името на конкретното лице и попадащи в кръга от документи, посочени като такива, установяващи принадлежност към структурите на Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, за административния орган възниква задължение да обяви установена принадлежност

към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

По изложените съображения съдът намира, че изводът на Комисията, че по отношение на жалбоподателя се установява наличието на принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е направен въз основа на законово определените документи, посочени в чл. 25, ал.1, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Следователно издаденото въз основа на цитираните по-горе документи решение, с което е установена неговата принадлежност като секретен сътрудник под псевдоним И., осъществявал сътрудничество на структурите на ОУ на МВР Стара 3., отдел ДС, отделение 06 съответства на материалния закон.

По изложените съображения съдът приема, че не са налице условия по чл. 146 от АПК, обосноваващи отмяна на оспорения административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Т. от [населено място] срещу решение № 2-15 от 05.06.2012г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към ДС и разузнавателните служби на БНА.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Административен съдия: